

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis Felice [et] Fortunato mar. Ca. clvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Onifacius episcopus ferentia duz adhuc puer cum matre habitaret: egressus hospitium sepius sine linea vel tunica redibat: quod mortuus nudus aliquem videbat se expolians illum vestiebat: et ex hoc eum mater sepius minis et verberibus affligebat. Die quadam mater horum suum ingressum grantum quod pro toto anno parauerat repperit a pueru pauperibus distractum. Lucus hoc se pugnis et alapisq; contuderet: puer horeum ingressus in quo parum grani remanserat: matrem aliquarum exito regnauit: et fusa oratione matrem ad horrem reduxit: quod plus quam primus triticum plenus repertum est: materq; viso miraculo complicita: exinde cepit uberes elemosynas elargiri. Cum autem gallinas plures nutriteret: die quadam vulpes gallinam asportauit. Puer autem confitus ecclesiam intrauit: et oratione fusa vulpem redidit: galinam quam tenebat dimisit: moxq; ante oculos pueri expirauit. Procedente igitur erat cū in mortibus et sanctis operibus proficeret: ad episcopatum ferentiae ciuitatis electus est. Cui ecclesie granis paupertas inerat: quod unam tantum vienam habebat. Que dum quodam tempore grande ita vastata esset: ut vix in ea parum rariq; racioni remanserent: ille tempore vindemie constatio presbytero nepoti suo iussit: ut cuncta vini vascula more solito prepararet. Qui licet miratus: unde impleri debuissent: iussa tamē episcopi compluit. Bonifacius ergo calcatorium cum solo pueru ingressus modicos racemos puerū calcare lussit: ex quibus modicū vini deflexit. Quod ipse a parvulo vase suscipiens cepit in cuncta vasa diuidere: ut vix eo insuffa viderentur. Vocato quoque nepote presbytero pauperes adesse mandauit. Statimq; vini adeo in calcatorio extremitate: ut osa vasa pauperū replerent. Quo facto egressus apothecam clausit et signauit. Tercio vero die oratione premissa cū constantio rediit: et vasa in quibus modicum vinum infunderat: vobis vini fundenda inuenit: ita ut paucimērum insuffum esset si episcopust tardius intrasset. Super quo miraculo tunc nepoti sub anathematē silentiū imperauit. Vlocat semel a fortunato presbytero ad festū sancti pueri martyris celebrādū accessit: peractaque missa ad refractionē intrauit: ubi quidam siccator cum simila ludente astigit et cymbala percutebat cepit. Quod vir sanctus designans stetit virumq; illi mortuum prenuntiavit. Finitoq; coniunctio cū ille postquam comederaut domum exire: sarcina de recto corruit et ipsum repente percutens extinxit. Altero tunc nepos eius predicens constantius presbyter equum suum aureo, tripli vendidit: et ipsos conscientia parruo in archa repositi. Lucus subito pauperes pro elemosynae conuenienter: et ille quid

els daret penitus non haberet: absente nepote archas violenter aperuit: et xxx aureos inter pauperes cōdiulit. Reversus igitur presbyter cū ea que gesta fuerant reperiret magnis clas morib⁹ pecunias suas reperire cepit. Quem cū patruis placare nō posset eccliaz adiit: oratio nem ad dei fecit: pallium suū extendit: subito in eo aureos xxx fulgentes conspergit. Egregius quoque illos in facie presbyteri prosecutus cōdens ei qđ nō habebat amplius quid quereret: sed tamē propter anarictā suam episcopus nō esset. In qua protestatione se nepotis secreta cognouisse et spiritum habere propheticā demōstrauit. Ille enim pro adipiscendo episcopatu peccuniam preparauit: sed tamē in presbyteratus officio vita excessit. Die quadam duo gothi apud eum hospitati sunt: qui rauicinam pergebant: quibus ille parvū vini flaseulū manu sua prebuit: qđ forasse in uno prandio consumere potuissent. Ex quo illi ut gothi continue bibentes usq; rauicinā peruenierūt: diebus ibidē pluribus cōmorati idē vīni sibi diuinitus abundās in vīnum quotidie habuerūt. Et cū eodem puclo ad patrem rediterūt. Ingressus semel hortū magnā erucariū multitudinē olera comedentū repperit quibus in christi virtute mandauit: ut statim recederet: et olera sua decetero nō cōsumerent. Que omnes ad virū dei verbum confessum sic inde egressi sunt: ut ne vna quidē intra horti spaciū remaneret. Sicq; vir domini pleatus virtutibus in pace quietuit.

De scis Felicis et Fortunato mar. La. clvij.

Elix et fortunatus fratres ex ciuitate vicēria orti tēpōib⁹ diocletiani et maximiliani impatorū apud urbē agleia passi sunt sub euphemio p̄fide. Qui cū ad prefarā vībes deueniēt et omnes ad templū iouis pro sacrificiis inuitarent. Felix et fortunatus germani a quadam apamio de christianitate sibi delati sunt: Quos ille ferro vincitos ante se duci fecit: et eos ad deorum immolations horarii cepit. Et cum in christi confessione constantes perfisterent: iussit eos preses fastibus cedi. Deinde in equuleo susvensos lampadibus adhucbitis circa latera instammari. Et post hec extendi sup nos feruensq; oleum super ventres eorū perfundit. Et dum in his omnibus gratias agētes psalmerent eosq; gentiliū vīi demonia cōfūrarent: mādauit preses illos capitale subire sententias: educti ergo extra ciuitatē muros postq; breue orationē fūdissent dato sibi invicē pacis osculo decollari sunt. Quorū corpora a fidelib⁹ nocte surrepta aromatibus cōditā sunt: vīi sepulture tradiderūt. Interea vero ciues eorū ex viceutia illuc aduententes ad ciuitatē sue originis corpora deferre volebāt. Aquileenses vero cōtra

De sanctis in mense maii occurrentibus Fo. cxiij.

dicebant. Tandem propter metu paganorum ad inuicem conuenerunt: ut fortunati corpus vicentie secum ferrent: felicis vero aquilete remanearet. Qui passi sunt pridie idus maii.

De sanctis Victore et Coronamariis tyribus.

Lap. clviii.

Victor martyris et coronam sub Antonio imperatore in Syria passi sunt. Qui victor cum igne et verbera venena equum ungulas argas ardentes lapides superaserat: et in ipsius omnibus in christi confessione immobilis reddetur. Corona cum esset uox cuiusdam militis et cepisset sanctum victorem beatificare ob martyrum existentiam: vidit duas coronas de celo lapsas unam victori: et alteram sibi missam. Lungs hec cunctis audiatis protestaretur: ipsa quidem inter arbores duas secta per medium: victor quoque de collatus est. Sicque martyrum suum consumauerunt in pace: pridie idus maii. Hec adeo in martyrologio suo sumpto a beato hieronymo.

De sancto Pontio epo et martyre. Lap. clxii.

Pontius epus et martyris tyribus valerianus et galienus sub claudio preside in gallis civitate cumella passus est. Vetus pater marcus nois urbis rome senator. Mater quoque sua nobilissima fuit. Que cum ipso adhuc invtero gasteret templum Iouis ingressa est: ut conceptis munera offerret. Tunc sacerdos idolorum immundo spiritu vexatus clamare cepit: filii ex iusta naescitur magna Iouis templum destruerunt. Quod in audiens corpus sepium lapidis tundebat: ut fetus in utero desperaret. Sed dei gratia illesum puerum conservauit. Cum autem natu infantem in primis veller a patre prohibita est. Et dum puer esset et ad scholas philosophorum accederet: audiens die quadam christianos psallentes. Simulacra gentium argentea et aurata. Verboq; veritate meditata ad sanctum pontianum papaz ingreditur: et ab eo una cum quadam eius collega in fide instruit: ac in Christi nomine baptizatur. Qui matre in genitalitate defuncta patrem convertit ad Christum. Eoq; mortuo in locu eius dignitate senatus surrogat. Qui etiam duos philippos imperatores patrem fecerunt et filium ad fidem conuertit. Deinde dignitate relicta accessit ad gallias predictas et in civitate cumella episcopatus factus est. Tadē a claudio pro fide Christi tenet, et in equuleo levat: vestibusq; impositis dudu torquetur: s; equuleo repetino sonitu destricto in amphitheatre ducit: et duobus yris ferocissimis nudus

exponit: qui eorum venato:ibus interfectis ad pedes sancti martyris procibebat. Inde subiecte preside igne circa eum accenso ut cremaretur: summissas amphitheatri comburunt: ipse vero omnino intactus ab igne produxit. Dum autem ad templum Iouis immolaturus adducrus esset: templum enim idolo in pulvere redactum est. Sicque mandato ipsius ibidem capite trucidatur. Et subito claudius in furor versus lingua sibi detribus corosus: et oculis anubibus assessoris et in passione pontium scutoris de capite eius auuli sunt. cuius corpus ibidem a balerio comite sepultum est pridie idus maii.

De sancto Barbaro martyre. Lap. clxx.

Barbarus martyr passus est in civitate murtonis sub iuliano imperatore. Qui cum abiisset in regionem francorum contra hostes imperii habens due milites nois bacchonem: et ille victoria obtinuisse: in ipso bello barbarus martyr et christianus miles fuit: qui strenue et viriliter se gessit: quod imperator audens comite illius fecit. Post hec dum franci peterent singulare certamen. Baccho dum barbarus contra francorum athletam misit. Qui protegente se angelo in christi nomine aduersarii in duello occidit. Sicque franci a bacchone et romanorum exercitu fugati expugnant. Cum autem bacchonem barbarus properabat triumphum ad deorum sacrificia inuitaret: et ille se christianum assereret: bacchonem imperatori nunciavit: qui barbarum derentum: et immolare recusante: dicenteque se a beato cyriaco baptizatum: nulla ratione posse deos gentilium adorare. Fecit ipsum iulianus suspendi: et gladio ventre eius tardiū radi donec interiora omnia defuererit. Sed orante sancto ab angelo gabriele sibi apparere interiora eius visibiliter colliguntur: et in ventrem eius reposita sunt: et scissura eius consolidata: ipseque depositus permanit in columnis. Quo viso miraculo: bacchus cum duobus militibus: scilicet callimacho et dionyso conuersi sunt: et in christi confessione iubete iuliano desollati: deinde sanctum martyrem fecit rote ferree alligatum circumducit igne supposito et oleo superfuso. Martyr autem orans permanit in ustus: flamma quoque erumpens duos ex gentibus interfecit. Post hec in carcerem barbarus mittitur: sed apparente sibi domino confortatur. Unde autem facto eductus in quattuor lignis extendit: et nervis taurinis ante et retro ceduntur: deinde caminus in tres dies incenditur: ut in eo immitteretur: in quo martyris christi supremis diebus incombus omnino permanit: et ex eo quasi ex suavi balneo perfiliuit. Missus est postmodum in carcerem: scorpionibus et serpentibus ibidem iniectis: quos omnes ab eis intacti signo crucis effugauerunt. Inde in bove eneo succenso fecit eum imperator: includit: sed ipse ab

p. q